

670 / Loutkářský soubor C Malého divadla: O smutném komíníčkovi (Hurník), 1980, r. B. Pešová, K. Šefrna.

 Ve 40. letech 20. stol. LD v rodinách, hospodách, později v závodních klubech, školách. Převážně marionety. 1948 zah. LS v dívčí obecné škole v ul. R. Kloudy. 1949 zal. LS Pionýr, ved. O. Blažek, zájezdy do okolí, 1950 letní maňásková scéna. 1950 LD KSČ. Zač. 50. let zal. Jitřenka, vůdčí osobnosti O. Blažek,

671 / První nositel ceny ministerstva kultury za neprofesionální divadelní aktivity (2001) Karel Šefrna v inscenaci Bláhové pohádky podle Carla Sandbura v roce 1995.

po něm Jar. Sobotka a J. Veselý. H. každou neděli, i spodovými loutkami, v adaptovaném sále ženského spolku, pohádky a hry Obrazcovova divadla. Vlastní loutky, převážně javajky nebo plošné loutky či maňásci. Zač. 60. let přišli mladí, repertoár současné hry, stoupající úroveň, první úspěchy a LCH. 1962 Petr a pan Proto, 1965 Jak pomohlo kotě Papírové Lhotě, 1966 Odnikud nikam. 1966 mladí zal. Malé divadlo, 1967 Poklad baby Mračnice. Pravidelná účast na LCH. 1970 se rozdělili na Pablízek a C. První hrál pro nejmenší, pokračoval v dosavadním stylu, druhý (C) autorským divadlem s výraznou hudební složkou. Zakladatelem a vůdčí osobností divadla C (Céčka) K. Šefrna, orientace na dospělého diváka, ale h. i pro děti. 1971 Poklad v kapli (L. Martínková), 1972 Káčátko aneb Rádi děláme dobrých skutků.

Bylo to na jevišti hradeckého Draku, v roce 1972, na asi nulté krajské přehlídce po roce osmašedesátém, kterou organizoval Ivo Matys, jedinkrát, protože pak musel funkci metodika opustit a jeho nástupkyní se stala Slávka Tomanová... Mne a Karla (Šefrna) získala pro nově ustavovaný poradní sbor při KKS v Hradci Králové. Mě po dlouhých kádrových tahanicích a Karla zpočátku dokonce na zapřenou, neboť toho pro tuto funkci tehdejší politické složky a různí dobráčky, kteří se dostali k moci, tehdy nedoporučili vůbec. ...Káčátkem jsem byl naráz okouzlený. Svým osobitým pojetím se vymykalu praxi tehdejších amatérských souborů... Bylo to představení veselé, vtipné a plné zpívání. Spíše loutková zpěvohra. Pamatuji se na nádherná sóla lišky Anči Přikrylové a také na skupinky vránů, které se ve hře příležitostně objevovaly a vedly vysoce aktuální „protistátní“ řeči. Bylo po okupaci a každá poznámka, byť zastřená, sklízela salvy smíchu, což v době, ve které vládly prověrky v zaměstnání, které mnohým z nás i přinesly postih v zaměstnání, bylo na pováženou.

Jan Merta Pár vzpomínek. V publikaci Céčko 1970–2000.

1973 Ostrov splněných přání (Cinybulk), 1974 Mořský car (J. Švarc), 1976 Zazděná slečna (K. Šefrna), 1977 S drakem není legrace (M. Mašatová), O pokažené válce (A. Mikulka), O princezně a dědečkovi, s kterým byla legrace (Šefrna), 1976 Dvanáct usmívajících se ježibab (A. Mikulka), na LCH 1978 vybráno na mezinárodní LCH 1979, aj. Kvalitou své tvorby po řadu let v čele českého loutkářství. Éra do konce 70. let inspirována divadly malých forem a jejich syntézou divadla a hudby. Ceny na LCH a v zahraničí. 1980 Šťastný princ (Wilde), Muzikantské pohádky (Hurník), 1981 Obluda aneb Jak to bylo, když začalo pršet, 1982 mikrokomedie P. H. Camiho, aforismy K. Prutkova, Omlouváme se předem (B. Lorenc). Hostování na Slovensku. 1979 vznik LS Cis, ved. M. Šefrna. Zah. Atlantida (autorská insc.). 1982 Pohádka a My, Věci (Nezval), Faust, též klasický loutkový Faust, 1988 Drama v paláci Borgiů. Do 1990 návazání na tradici kočovných loutkářů, s vozíkem po Vysočině pod názvem Vozek.

LS C 1983 Zlatovláska (Kainar), 1984 Ruka (Duranty), 1985 Pohoda aneb Buď chvála kašpárkům (K. a B. Šefrnovi na motivy B. B. Buchlovana, dobových novinových zpráv a K. Čapka). 1986 soubor přinucen odejít z divadla Jitřenka do nového Prozatímního divadla. 1987 Edward (poezie E. Leara). 80. léta zvažnění, prohloubení tématu lidské solidarity, humánního vyznění, lyrizující poloha, která se prosazovala i v 90. letech.

Soubor Cis 1987 Barevná pohádka. Přelom 70. a 80. let vznik dalšího souboru MAK, LS učitelka mateřských škol okresu Svítavy, ved. K. Šefrna.

LS C 1988 Jako pel? (Wolker), odchod z Prozatímního divadla do Lidového divadla. 1989 Moře (O. Hejná, J. Žáček). Všechny insc. různá ocenění, účasti na LCH, Svítavách, WP, JH... 1990 Hamlet (Shakespeare), Pan William: Hamlet a Sen noci svatojánské (P. Svobodová, J. Zelená).

1990 LS Dlask, vyčleněný z LS Cis, Zmrzlinář. 1990 LS Pablízek Vojenské pohádky (E. Petiška). Nový LS mladých Cukrnekubdem 1990 Zahrada (J. Trnka), r. J. Vykydalová. 1991 LS C Trakař aneb Velké vynálezy (Prévert), 1994 V páté knoflíkové dírci (L. Suchodolčan), 1995 Bláhové pohádky (C. Sandburg). Odchod z Divadla v kavárně do Trámu. 1997 Bystrouška, liška (Těsnohlídek), na pražském festivalu UNIMA Přelet přes loutkářské hnízdo Bystrouška, liška nejlepší insc. roku, jako 1. LS v historii získala Cenu Erik. 2000 výstava Céčko 1970–2000, k 30. výročí zal. souboru, též publikace Petra Mohra. K. Šefrna podepsán pod jeho 24 insc. Divadlo využívající poetiky syntetického autorského divadla, důraz na výtvarnou metaforu, hudbu. Všechny